

ראש השנה לא

רבי נחמיה	רבי יהודה אומר משום רבי עקיבא	
	ל'ה' הארץ ואלה על שם שקנה והקנה ושליט בעולמו	בראשון
	ל'ד' ה' ואלה מאד, על שם שחילק מעשיו ומלך עליהן.	בשני
	אלהים נצב בצדק אף, על שם שגילה ארץ בחכמתו והכין תבל לעדתו	בשלישי
	אל נקמות ה' - על שם שברא חמה ולבנה, ועתיד ליפרע מעובדיהן	ברביעי
	הרנינו לאלהים צונו - על שם שברא עופות ודגים לשבח לשמו	בחמישי
	ה' מלך אלהים - על שם שגמר מלאכתו, ומלך עליהן	בששי
על שם ששבת	מלאך שר ליום השבת - ליום שכולו שבת	בשביעי
אביי אמר: תרי חרוב, שנאמר (הושע ו) יחיינו מ'מ'ט.	דאמר רב קטינא: שיתא אלפי שני הוה עלמא וחד חרוב, שנאמר (ישעיהו ב) ונעם ה' לבדו ביום ההוא.	בסיס למחלוקת

שאלה: מוספי דשבתא מה היו אומרים?

תשובה: אמר רב ענן בר רבא אמר רב: הזי"ו ל"ך.

דין הנלמד מזה: ואמר רב חנן בר רבא אמר רב: כדרך שחלוקים כאן - כך חלוקין בבית הכנסת.

שאלה: במנחתא דשבתא מה היו אומרים?

תשובה: אמר רבי יוחנן: אז ישיר ומי כמוך ואז ישיר.

שאלה על שתי תשובות אלו: איבעיא להו: הני כולהו בחד שבתא אמרי להו. או דלמא כל שבתא ושבתא אמרי חד?

תשובה: תא שמע, דתניא, **אמר רבי יוסי: עד שהראשונה אומרת אחת - שניה חוזרת שתיים**, שמע מינה: כל שבתא ושבתא אמרי חד, שמע מינה.

שבוע	מוסף	מנחה
א	ה	אז ישיר
ב	ז	מי כמוך
ג	י	אז ישיר – שירת הבאר
ד	ו	אז ישיר
ה	ל	מי כמוך
ו	ך	אז ישיר – שירת הבאר

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

שכינה	פסוק	סנהדרין
מכפרת לכוּרֹב	(שמות כה) וְנוֹצְדֹתֶי לֹקֶשׁ וּדְבָרֹתֶי אתָּךְ מֵעַל הַכִּסֵּי (שמואל ב כ"ב) וִירֵכָה עַל כְּרוֹב וִיעֲלֶיךָ	מלשכת הגזית לחנות
ומכרוב למפתן	(יחזקאל ט) וּכְבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נִעְלָה מֵעַל הַכְּרוֹב אֲשֶׁר הָיָה עָלָיו אֵל מִפְתַּן הַבַּיִת	ומחנות לירושלים
וממפתן לחצר	(יחזקאל י) וַיִּמָּלֵא הַבַּיִת אֶת הָעָנָן וַהֲחִצֵּר מִלְּאָה אֶת נֹסֶה כְבוֹד ה'.	ומירושלים ליבנה
ומחצר למזבח	(עמוס ט) רֹאשִׁיתִי אֶת ה' נִצֵּב עַל הַמִּזְבֵּחַ	ומיבנה לאושא
וממזבח לגג	(משלי כא) טוֹב לִשְׁבֹּת עַל פֶּתַח דָּל	ומאושא ליבנה
ומגג לחומה	(עמוס ז) וְהִנֵּה ה' נִצֵּב עַל חוֹמַת אֲנָךְ	ומיבנה לאושא
ומחומה לעיר	(מיכה ו) קוֹל ה' לְעִיר יִקְרָא	ומאושא לשפרעם
ומעיר להר	(יחזקאל יא) וַיֵּצֵא כְבוֹד ה' מֵעַל תֹּקֶן הָעִיר וַיֵּצֵא עַל הַהָר אֲשֶׁר מִקְדָּשׁ לְעִיר	ומשפרעם לבית שערים
ומהר למדבר	(משלי כא) טוֹב שְׂבֹת פֶּאֶרֶץ מִדְּבָר	ומבית שערים לצפורי
וממדבר עלתה וישבה במקומה	(הושע ה) אֵלֶיךָ אֵשׁוּבָה אֵל מְקוֹמִי	ומצפורי לטבריא

משנה. אמר רבי יהושע בן קרחה: ועוד זאת התקין רבן יוחנן בן זכאי: שאפילו ראש בית דין בכל מקום -
שלא יהיו העדים הולכין אלא למקום הוועד.
מעשה: ההיא איתתא דאזמנוה לדינא קמיה דאמימר בנהרדעי, אזל אמימר למחוזא, ולא אזלה
בתריה. כתב פתיחא עילוה.
קושי ממשנתינו: אמר ליה רב אשי לאמימר: והא אנן תנן: **אפילו ראש בית דין בכל מקום - שלא יהיו**
העדים הולכין אלא למקום הוועד!
תירוץ: אמר ליה: הני מילי - לענין עדות החדש, דאם כן נמצאת מכשילן לעתיד לבא. אבל הכא
- **עבד ליה לאיש מלוא.**

תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי

תוקעין בשופר בראש השנה שחל בשבת בכל מקום שיש בית דין
לולב ניטל במדינה כל שבעה
יום הנף כולו אסור
מקבלים עדות החודש כל היום
עדי החודש הולכים רק למקום הוועד
אין כהנים רשאים לעלות בסנדליהן לדוכן
עדי החודש מחללים את השבת רק על ניסן ותשרי
גר שנתגייר בזמן הזה צריך שיפריש רובע לקינו.
(אמר רבי שמעון בן אלעזר: כבר נמנה עליה רבן יוחנן וביטלה מפני התקלה)
רב פפא אמר: כרם רבעי
רב נחמן בר יצחק אמר: לשון של זהורית

